

PRIMARIA MUNICIPIULUI SIBIU
DIRECTIA ADMINISTRATIE PUBLICA LOCALA
SERVICIUL JURIDIC

Str. Samuel Brukenthal nr.2, 550178 Sibiu, Romania
tel. 004-0269-208800, fax. 004-0269-208811
e-mail: juridic@sibiu.ro; <http://www.sibiu.ro>

NR. 141304, 26.08.2009
ID IB8

Operator de date cu caracter personal înregistrat la A.N.S.P.D.C.P. sub nr.5009

PUNCT DE VEDERE

cu privire la adresa Instituției Prefectului – Județul Sibiu nr. 140730/24.08.2009 prin care se solicită reanalizarea și revocarea H.C.L. nr.262/2009

Referitor la punctul 1: Instituția prefectului invocă faptul că prin decizia nr.1480/2006 Curtea de Apel Alba Iulia a anulat H.C.L. nr. 191/2005 și în aceste condiții hotărârea nu mai poate fi revocată.

Instituția revocării actului administrativ este aplicabilă ori de câte ori actul de care se face vorbire nu își mai produce efectele sau acesta a căzut în desuetitudine, neexistând în legislația română interdicția revocării unui act administrativ de către emitent atunci când actul nu își mai produce efecte juridice. Iată că, prin acest punct de vedere, revocarea H.C.L.nr. 191/2005 este chiar necesară.

Referitor la punctul 2: Instituția „autorității de lucru judecat” este o sancțiune procedurală reglementată în contextul art. 1201 Cod civil, ea poate fi invocată doar în fața instanței de judecată și nu pe cale administrativă așa cum este menționat în adresa Instituției prefectului. Anularea H.C.L. nr. 191/2005 nu poate să știrbească plenitudinea de competență a Consiliului local în ceea ce privește administrarea bunurilor. Susținerea din partea Instituției prefectului în teza a III-a a punctului 2 a

solicitării de revocare în sensul că instanța de judecată a stabilit că terenul aparține domeniului public este falsă întrucât pe de o parte instanța nu a fost învestită cu un petit privind constatarea apartenenței la domeniul public a terenului, iar pe de altă parte nu este de competența instanțelor judecătorești să stabilească apartenența la domeniul public, respectiv a domeniului privat a autorității administrative locale a unor bunuri.

Referitor la punctul 3: Susținerea generică a Instituției prefectului invocând art.136 alin. 3 din Constituția României raportate la Anexa III pct.2 din Legea nr. 213/1998 nu are suport întrucât așa cum chiar instituția prefectului arată „aparțin domeniului public și alte bunuri stabilite prin legea organică”. Potrivit Legii nr. 213/1998 Anexa nr. III pct.2 (legea organică) dată în aplicarea art.136 din Constituție, nu sunt incluse în domeniul public al unităților administrativ-teritoriale **bazele sportive.**

În privința regimului juridic al proprietății publice invocat acesta nu își are aplicabilitate întrucât terenul aparține domeniului privat al unității administrativ-teritoriale. Singurul act prin care se poate deroga de la Anexa nr. III pct. 2 din Legea nr. 213/1998 este hotărârea adoptată de consiliul local prin care se atestă că bunul aparține domeniului public, în speță nu există și nu a existat o astfel de hotărâre. Mai mult, în conformitate cu art.4 alin.2 din Legea nr. 213/1998, asupra bunurilor aparținând domeniului privat al unității administrativ-teritoriale acestea au drept de proprietate privată care, potrivit prevederilor art.5 al.2 din aceeași lege, este supus regimului juridic de drept comun.

Referitor la punctul 4: Instituția prefectului invocă faptul că trebuia adoptată de către Consiliul local o hotărâre prin care să se ateste apartenența la domeniul public a acestui teren. Susținerea nu își are fundamentare întrucât decizia civilă nu instituie o astfel de obligație, ea limitându-se practic la anularea actului administrativ.

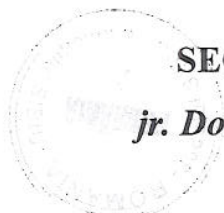
Referitor la punctul 5: Vânzarea bunului este perfect valabilă în condițiile în care hotărârea atestă apartenența la domeniul privat a terenului și mai departe respectă dreptul de preemțiune conferit de Legea nr. 1 /2005, în art.107 alin.2,3,4, în favoarea UJCM Sibiu aprobând bineînțeles și modelul de ofertă privind exercițiul dreptului de preemțiune.

Referitor la punctul 6: Invocarea de către Instituția prefectului că doar Guvernul României ar putea hotărî asupra terenului, de asemenea, nu este fundamentat întrucât mențiunea din Cartea funciară nr. 7069 Sibiu proprietatea „statului român și în folosința fără termen și fără plată a UJCM Sibiu” nu face altceva decât să se plieze perfect pe dispozițiile art.107 din Legea nr. 1/2005, din care redăm:

“(2) În situația în care autoritatea administrației publice centrale sau locale decide înstrăinarea bunurilor imobile din proprietatea lor privată, care sunt în folosința societăților/organizațiilor cooperative, acestea beneficiază de un drept de preemțiune la cumpărarea acestora, precum și de un drept de preferință în cazul concesiunii sau închirierii acestora.

(3) Oferta de vânzare, concesiune sau închiriere, cuprinzând datele de identificare a imobilului care se înstrăinează, se concesiunează sau se închiriază și prețul, se comunica prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire societății cooperative respective.”

În acest context, considerăm că H.C.L. nr. 262/2009 a fost adoptată în vederea aplicării dispozițiilor art.107 alin. 2,3,4 din Legea nr. 1/2005, raportate la art.4 alin.2 și respectiv art.3 alin.4 din Legea nr. 213/1998, ea are suport legal și ca urmare nu se impune revocarea ei.

SECRETAR,
jr. Dorin Ilie Nistor

DIRECTOR,
jr. Gabriela Mihăilescu

